

plaat 1 Mdr, NOS Jazzgeschiedenis deel 103.

Johnny Hodges a/h Orchestra: I know what you do (Hodges, Mills)
1/3 - 2:40 - GBS 88522

Deze laatste aflevering met muziek door de kleine groepen uit het orkest van Duke Ellington begon met nog een opname van Johnny Hodges and his Orchestra uit de Voacalion-session in New York City van 14 oktober 1939, de dag dat bassist Jimmy Blanton voor het eerst op de plaat kwam, ~~die~~^{die} in deze, en de reaserterende door Columbia gemaakte opnamen helaas slecht te horen is. Het stuk dat u zojuist hoorde was "I know what you do" van de leider, de bezetting was Cootie Williams-trompet, Lawrence Brown-trombone, Johnny Hodges-alt, en Harry Carney-baritonsaxofoon. Duke Ellington-piano, Jimmy Blanton-bas, Sonny Greer-drums. Twee dagen later nam klarinettist Barney Bigard met zijn groep op, die nu niet meer de 'Jazzopators' werd genoemd, maar gewoon zijn orkest. Van hemzelf is "Early Morning".

idem Barney Bigard a/h Orchestra: Early Morning (Bigard)
1/7 - 2:29 - idem

Rex Stewart-cornet, Barney Bigard-klarinet, Harry Carney-baritonsaxofoon, Duke Ellington-piano, Jimmy Blanton-bas, Sonny Greer-drums op 16 oktober '39 voor Voacalion in New York City met "Early morning". De ~~compositie~~ Ellington-band deed hierna drie stukken, 22 november maakte Bigard ~~de eerste drie~~^{drie} opnamen, nu in de complete bezetting met ventiel-trombonist Juan Tizol erbij. En Billy Strayhorn zat aan de piano, hij arrangeerde het eerste stuk dat van Bigard was, het tweede is ook zijn eigen compositie. Het zijn achtereenvolgens "Minuet in Blues" en "Lost in two flats".

idem Barney Bigard a/h Orchestra: Minuet in Blues (Bigard)
2/4 - 2:49 - idem

idem Barney Bigard a/h Orchestra: Lost in two flats (Strayhorn)
2/5 - 2:31 - idem

~~XXXXXXXXXXXX~~ "Minuet in Blues" en daarna "Lost in two flats" - dat laatste niet 'verloren in twee flat-~~rooms~~^{workse}', maar ~~is~~ 'twee mollen', het stuk staat in de ttonsoort Bes. Barney Bigard and his Orchestra, 22 november 1939, de dag dat Ellington en bassist Jimmy Blanton hun eerste twee duetten opnamen die in de delen 98 en 99 te horen waren. De laatste Bigard-Voacalion session was op 14 februari 1940 toen ^{Cook} Ellington's Orkest ~~XXXXXXXXXXXX~~ de laatste opnamen voor Columbia maakte, daarna werd het RCA Victor. ~~Van~~^{Van} Harry Carney van ~~de~~^{is} eerste stuk ~~is~~: "Pelican Drag".

plaat 2 Barney Bigard a/h Orchestra: Pelican Drag (Carney)
3/5 - 2:56 - idem

Na Harry Carney's "Pelican Drag" een stuk van Billy Strayhorn, "Tapioca".

idem Barney Bigard a/h Orchestra: Tapioca (Strayhorn)
3/6 - 2:28 - idem

"Tapioca" van Billy Strayhorn. Het derde stuk van de vier was van Bigard zelf: herinnering aan zijn geboortestad New Orleans waar hij de Creole of Color-klarinetstijl van meekreeg. ~~"Mardi~~ "Mardi Gras madness".

idem Barney Bigard a/h Orchestra: Mardi Gras Madness (Bigard)
4/1 - 2:31 - idem

"Mardi Gras Madness" over de fameuze Vastenavond in New Orleans met feesten en grootse optochten. Barney Bigard and his Orchestra voor Vocalion, New York City, 14 februari 1940 met Rex Stewart-cornet, ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ Juan Tizol-ventiel trombone, Barney Bigard-klarinet, Harry Carney-baritonsaxofoon, ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ ^{Billy Strayhorn} piano, Jimmy Blanton-bas, Sonny Greer-drums.

Cootie Williams and his Rug Cutters waren de laatsten ~~xxx~~ die voor Columbia optraden, de datum is 15 februari, kortom: of het was na middernacht en het gaat in feite om één en dezelfde session, of, wat waarschijnlijk niet het geval is, deze groep kwam apart de volgende dag terug. Bij het tweede en derde stuk speelde Ellington piano, in het eerste en vierde Billy Strayhorn, en dat eerste was "Black Butterfly".

idem Cootie Williams a/h Rug Cutters: Black Butterfly (Mills, Ellington, Caruthers)
4/3 - 2:37 - idem

"Black butterfly" - Cootie Williams-trompet, Barney Bigard-klarinet, Johnny Hodges-alt, Harry Carney-baritonsaxofoon, Billy Strayhorn-piano, Jimmy Blanton-bas, Sonny Greer-drums - Cootie Williams and his Rug Cutters voor Vocalion in New York City, 15 februari 1940. De studio-opnamen van Duke Ellington and his Famous Orchestra, en de vier daaruit geformeerde kleine groepen zijn, praktisch integraal ^{vanaf} ~~xxxx~~ zomer 1934, te vinden op een serie CBS dubbel LP's: 'The Complete Duke Ellington, his recorded works in chronological order'. De serie omvat 15 sets van in totaal ~~25~~ 30 platen, de eerste opnamen dateren van 1925, de laatsten van de Cootie Williams session op 15 februari '40. De hele serie, een Franse uitgave, is via CBS in Nederland leverbaar. [✓] Van Cootie Williams "Give it up", slot van deel 103 in de NOS Jazzgeschiedenis, M&R.

idem Cootie Williams a/h Rug Cutters: Give it up (Cootie Williams)
4/6 - 2:54 - idem

✓ Het g-e-n-dus allerleukste stuk,
00000

opn. 3-12, 81
NA 94887